

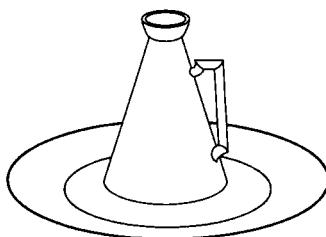
דף ציווילים וטבלאות

שו"ע או"ח

מן סימן תעב סעיף ח
עד סימן תעג סעיף ה

י"א ניסן

שו"ע סימן תע"ג סעיף ד'
וסדר הקערה לפניו בענין שאין
צריך לעבר על המזווה,
ההינו הכרפס והוא מעלה מן הכל
והחוומי סמור לו יותר מן המזווה,
וממצאות מן הדמור והחרוסת,
והם היו יותר קרובים אליו מן הבשר
ובביצה (מהרי"ל)

סימן תע"ב - שו"ע טעיק ט"ו
וain ליקח כוס שפיו צר בעין קלוי"ג גלאי"
מן שלא יכול לשותות רביעית באחד

כל הזכויות שמורות
להמפעל 'הילכתא דיומה'
ואסרו להעתיקם בלי רשות
בכתב מפורש מהנהלת המפעל

להשגת מלווה
להגנתה והרשות
למי צורסים ובליאות
טלפון / פקס: 03-5355000
1800 466-7593
www.HilchusahDyma.org
השלוח עירוב
השכלה והרשות להגנתה והרשות
למי צורסים ובליאות

דף ציפורים וטבלאות

שו"ע או"ח

מן סימן תעג טעם סעיף ה
עד סימן תעג טעם סעיף ב

י"ב ניסן

כל הזכויות שמורות

להמפעל 'הילכטה דיווא'
ואסור להעתיקת בלט+

טלפון:

טלפון: 03-520-0000

טלפון: 03-520-0000

שו"ע או"ח

מן סימן תפז טעם סעיף א'
עד סימן תפז טעם סעיף א'

ט"ו ניסן

סימן תעג - שו"ע סעיף ה'
מרור; וויצאים בעליין שלחים ובקלחן,
אבל לא בשורש,

מייב ס"ק ל"ו
פיירוש שרשיהם קטנים המתפצלים
לכאנן ולכאנן בתרחתיו או באצדדיו
אבל שושן הגודל שבו עמד הירק
הוא הקלח.

עלין
קלח / שורש הגודל
שורש

שו"ע סי' ה'
וכולם מצטרפים לכוא
שהוא השיעור שליהם

מ"ב ס"ק מ"א
לכוא. הוא בשיעור חצי ביצה

סימן תפז - שו"ע סעיף א'
שיעור כוית, יש אמרים
דרוי בחצי ביצה.

מייב ס"ק א'
בחצי ביצה. ביןונית
עם קליפתמה, והדעת הרמב"ם
דביתה הוא כשליש ביצה

ודע דשייעורים אלו לפי נפח
ולא מלאפי משקל, ולפיכך ציריך
למען אותן,

ודעתה המ"ב דאמס נתמער
בספוג כשרה,
ובאם יש חלולים גדולים
צריך למעכו ביזור

שיטת הרמב"ם בשליש ביצה	שיטת היש אומרים בחצי ביצה עם קליפתה	שיעור בזאת
1.33 oz.	1.690 oz.	שיטת חוון איש
.60 oz.	0.975 oz.	שיטת הגר"ח נאה

אם רוצים להתאיםו למסקל - הבדיקה במיעור ומוצאו כן:

33 16.5 - 17 גרם	ס.מ.ק. 50 25 - 27.5 גרם	ס.מ.ק. 50 25 - 27.5 גרם	שיטת חוון איש
17.3 ס.מ.ק. 9 גרם	ס.מ.ק. 27 13.5 - 15 גרם	ס.מ.ק. 27 13.5 - 15 גרם	שיטת הגר"ח נאה

מילין יקרים

שו"ע סעיף ו'

ויאמר הא לחמא עניא..

הגה: ויאמרו בלשון שמבינים הנשים והקטנים,
או יפרש להם העניין, וכן עשה ר' מלונדרי כל
הഗדה בלשון לע"ז, כדי شبינו הנשים והקטנים.

מ"ב ס"ק ע"א
וקורא כל ההגדה. ואין לומר בהסתבה רק באימה
ויראה [של"ה].

סימן תעג - מ"ב ס"ק מ"ב

בוחזר. וכתבו האחראונים דאפיקו והוא בוקר קצר יותר מאשר מרור
ג"כ נכוון להדר אחריו.

אכן כתבו שבמין חזרה (הינו שאלאט"ז) מצוי מאד בימי פסח
תולעים קטנים שאין נקרים לחולשי עין ע"כ מי שאן לו אנשים
מיוחדים בעלי יראה שיבדקנו כראוי טוב יותר ליקח תמכא (שקורין
חרפי"ז) אף שהוא שלישי לפי הסדר שם שנווים כי חילילה
להכשל בלאו מושום קיום עשה דרבנן ובפרט שאפשר לקיים
שנייהם ע"י תמכא:

דף ציוויליס וטבלאות

שו"ע או"ח

מן סימן תע"ה סעיף ב
עד סימן תע"ה סעיף א

י"ג ניסן

כל הזכויות שמורות
להמפעל 'הילכתא דיומא'
ואסרו להעתיקם בלי רשות
בכתב מפורשת מהנהלת המפעל

מגלאן קומפני

סימן תע"ז - מ"ב ס"ק ה'
כתב של"ה: ראייתי מבני
עליה שהיו מנשקין המצאות
והמורו וכן הסוכה בכנסisto
וביציאתו וכן ארבעה מינים
שבוללב והכל לחובב
המצואה, ואשרי מי שעבוד
ה' בשמחה:

סימן תע"ה - שו"ע סעיף ו'
אכל בחציzeit, וחזר ואכל בחציzeit, יצא ובلد שלא
ישאה בין אכילה לחברתה יותר מכדי אכילת פרס.

שיעור כדי אכילת פרס

	שיטת סופר	א)
2. min	חתם סופר	
3. min	מרחשת	ב)
4. min	כף החיים ערוך השלחן	ג)
6 / 7 Min	הגרא"ח נאה	ד)

- א) שות חתום סופר, ח"ו, סי' ט"ז
ובכן נהוג החזון איש
- ב) כף החיים, סי' ר"י סק"ח - ערוך השלחן, סי' ר"ב ס"ח
קצתו השלחן בשם שות צמח זדק

ובספר מועדים וממנים מבואר להקל שאצל שיעורי
דרבן בגין בכחותם של כורך ואפיקומן יש להקל עד
ה' דקוט
ומבואר בפוסקים להקל אצל חולה וכן או קטן
- עד ט' דקוט, ומקרה שות חתום סופר, ח"ו, סי' ט"ז

לומר נכבדו - הגנו בזה לחייב שהצירורים
אליהם נעשו כפי הבנתינו בדברי המשנה
ברורה, - ואם דעת חילוד נתנה אחרת
ורואהஇஆה שגיאה בהצירורים, - או שיש
אייה הארא או העירה, נא שיאיל בטבו
להודיעינו מוה, ולזכות את הרובים,

הגאות אלו יתקבלו ארכך ע"י המפק"ס
אם בדעת הקורא שעריכין לעשות ציור על
אייה דבר במקומות שלא עשו עייר, נא
להודיעינו מוה, ואם יוכלו לשולח גם
הצירושושב שארך להיות שם, - ואייה
במהדרה האבא יוצג על מקומו בשם אומו,
וזוקף לזכותו.

צירורים אלו הם בפירוש לא לפסק מוה
הלהה למשה, ולא נעשה ורק להקל על
הЛОמד בשעת לימודו להבין דברי המשנה
ברורה, ולהלכה למשעה צריכה לעין בפנים
המשנה ברורה,

בכל הכבור, הנהלת המפעל

רפי ציררים וטבלאות

שו"ע או"ח

מן סימן תצא סעיף א
עד סימן תצא סעיף א

י"ח ניסן

סימן תצ"ג - שו"ע סעיף ג

יש נהוגים להסתperf בראש חדש, וטעות הוא בידם. הגה: ה' מיזוז בהרבה מקומות נוהגים להסתperf עד ראש חדש אויר, ואוthon לא יספרו מל'ג בעומר ואילך, אעפ' שמותר להסתperf בל'ג בעומר עצמו. ואוthon מקומות שנוהגים להסתperf מל'ג בעומר ואילך, לא יסתperf כלל אחר פסח עד לא'ג בעומר.

מ"ב ס"ק י"ד

ראשין זהינו שמייקל בר'ח איר גומ מיקל מל'ג' ולהלאה טעות הוא בידו:

מ"ב ס"ק ט"ו

ווארותן לא יסתהפרו מל'ג בעומר ואילך. ר' לע שבועות ממש ובנ'ל. והנה במדינתנו הנהוג לישא ולהסתהפר בג' ימי הגבלה עב' מסיק חמ' א' דצער ליוזר שלא לישא ולהסתהפר בחמש ימים של חורש אירוגם בראשון של ימי הגבלה בבורקן דוקא אמרינן מקצת היום בכחולו ואכ' עי' יושלם לג' ימים שנאו נוהגים אבילות עבורה. וכותב הח'א שכן המנדג ג'ב' ב'בק' ווילנא שנוהגים איסור מיום א' דראח אירע עד ג' סיון בבורקן מלבד בל'ג בעומר נוהגים בו היתר ויש מקומות שנוהגן להקלך ר' בר'ח אירוגם וב'ל'ג בעומר ובר'ח עט שבועות. ובונינים אלו יסתהפר כ' א' כפ' מנהג מקומו:

מ"ב ס"ק ט"ז

ממל"א בעומר ואך שענוהג בח' חומרות הסותרות זו לוין בכטיל החול' בחושר מקצת מנהג זה וכוכ' ר' ל' שמקצת בני אדם ינוהו כך ומקצת ינוהו כך: היתר בשתייןן. דהינו שינาง היתר עד ר'ח איר כסברא אחרונה וגם ינוהג היתר מל'ג בעומר ואילך עד עתרת כסברא ראשונה כיון שתקי קולות אלו סותרות זו לוין וככל' אבל' יכול לתפוס חומרי המנהגים דהינו שינוהג איסור מפסח עד ערב שבועות או עד יומ' א' של הגבל' החוז

